

ning til at henstille, at man søger at fremme dette Initiativ ved saa vidt muligt i det hele at stille den private Byggevirksomhed paa lige Fod med Kommuner og Byggeföreninger i Retning af Støtte og Lettelser fra det offentlige Side.

ad § 2. 5) I 1ste Stykke udgaar „saa vidt mulig“.

ad 5) Hensynet til Ønskeligheden af Lokalkendskab til de forskellige Kvarterer taler derfor.

6) I 2det Stykke, 3die Punktum, indsættes i Stedet for „, og disses Indstillinger bør saa vidt muligt tages til Følge“: „. Der indstilles under Iagttagelse af nedennævnte Bestemmelser dobbelt saa mange Husejere og Lejere, som der skal være henholdsvis Medlemmer og Suppleanter, og blandt de saaledes indstillede foretager Kommunalbestyrelsen sit Valg“.

ad 6) Det har vist sig, at man — trods den nugældende Lov — har undladt at vælge Nævnsmedlemmerne blandt de indstillede. Der er ogsaa i nogle Tilfælde valgt Ikke-Ejere til Grundejermedlemmer. Det maa anses for rimeligt og heldigst, at begge Parter faar Lov til direkte eller indirekte at vælge deres Tillidsmænd.

7) I 5te Stykke, 2det Punktum, indsættes efter „Ombud“: „, altsaa ulønnet“.

8) I 5te Stykke, 3die Punktum, ombyttes „bør“ med „skal“.

ad 8) Samarbejde mellem Nævnene finder ikke overalt Sted i ønskeligt Omfang, og det maa antages, at Nævnenes nuværende Praksis søger Støtte i Udtrykket „bør“.

9) I 6te Stykke affattes 1ste Punktum saaledes: „Nævnets Afgørelse, der skal begrundes, skal foreligge snarest muligt og senest inden...“

10) I 6te Stykke indskydes som 3die Punktum: „Enhver Afgørelse skal inden 3 Dage meddeles Parterne“.

11) 7de Stykke udgaar.

ad 11) Se herom ad Ændring 13.

ad § 3. 12) I 1ste Stykke, 1ste Punktum, efter „Leje“ indskydes: „— i sidstnævnte Tilfælde dog ikke, naar Lejligheden er opsagt af den hittidige Lejer —“.

13) I 1ste Stykke indskydes efter 3die Punktum „Undladelse heraf berettiger Nævnet til, naar alle tilstedeværende Medlemmer i et beslutningsdygtigt Nævn er enige deri, at nægte at tage Sagen under Paakendelse, medmindre Lejeren inden Fristens Udløb har indgivet Meddelelse til Nævnet“.

ad 13) Nævnets Myndighed til at afvise paa Grund af Fristens Oversiddelse bør formentlig kun udøves undtagelsesvis. Naar denne Bestemmelse foreslaas flyttet fra § 2 hertil og til § 8, skyldes det Ønsket om at faa fastslaaet, at Oversiddelse af Anmeldelsesfristen ikke i og for sig gør Overenskomsten om Lejeforhøjelsen eller Opsigelsen ugyldig, hvilket sidste en for ikke længe siden ved den kongelige Lands-over samt Hof- og Stadsret afsagt Dom har statueret.

14) Efter 1ste Stykke indskydes som nyt Stykke: „Saafremt den mellem Ejer og Lejer aftalte Lejeforhøjelse ikke overstiger 20 pCt. af den pr. 1. August 1914 for den paa-gældende Lejlighed gældende Aarsleje, udkræves dog i intet Tilfælde Nævnets Sanktion af Forhøjelsen. Ej heller udkræves saadan Sanktion ved Lejeforhøjelse for noget be-staaende Lejemaal, for hvilket den aarlige Leje pr. 18. December 1916 overstiger i Kø-benhavn, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 480 Kr. aarlig.

i Købstæder med over 20 000 Indbyggere 360 Kr. aarlig,

i andre Købstæder og paa Landet 240 Kr. aarlig, saafremt begge Parter skriftlig er indgaaet paa Forhøjelsen.“

ad 14) Herom henvises til de foran fremsatte Bemærkninger, idet yderligere an-føres, at Lejerens Interesser turde være tilstrækkelig beskyttede ved den ham tilkom-mende Ret til at indbringe en Ejers Krav om Lejeforhøjelse for Nævnet og ved de for Opsigelser gældende Regler. Ved Fastsættelse af de ovennævnte Satser er lagt til Grund § 3 i den første Huslejelov, dog at de dér opførte Summer er forhøjede med 20 pCt.